

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

2. De infinita charitate Dei in Incarnatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

3. ritate. 3. Misericordiam, qua ut subveniret nobis, miseriarum nostrarum capax fieri voluit, & participes: unde etiam disceret *compati infirmitatibus nostris, tentatus per omnia absque peccato.* 4. Justitiam, quam cum negligi non oporteret, transtulit in se debita nostrorum peccatorum: in eo summè misericors, quòd per rigidam justitiæ exhibitionem voluit nobis esse misericors, sibi rigidus. 5. Sapientiam in concilianda justitia & misericordia; in copulandis rebus tam dissitis, Deo & homine, æterno & temporali, passibili & impassibili. 6. Omnipotentiam, quia hoc est divinorum operum maximum: *Verbum caro factum.* 7. Sanctitatem omnem atque virtutes, quarum vivum exemplar constituit in Christo, ut nos ad imitandum provocaret.

MEDITATIO II.

De infinita Dei charitate, quæ elucet in mysterio Incarnationis, & de fine illius.

Io. 3.16. **M**ateria hujus meditationis sumetur ex verbis Christi: *Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam.*

PUNCTUM PRIMUM.

Io. 3.16. **Q**uis dilexit, & quem? 1. Deus dilexit, qui nullius indigens extra se, nec amare opus habuit

habuit aliquid extra se, seipso infinite beatus :
 amavit igitur me ex mera gratia. 2. Dilexit au- 2.
 tem mundum, hoc est peccatores contempto- Mundus.
 res ipsius majestatis. In hoc commendat charita- Rom. 5.
 tem suam: quod cum inimici essemus, ita dilexit. 3.
 3. Conferam, quam sint diversa Dei & homi- 3.
 num studia: illius, in diligendo; hominum, Antithe-
 in posthabendo illius precepta, & tam eximia sis.
 charitatem. Applicabo hæc omnia ad me sigil-
 latim, quod ego sim ille, ita à Deo dilectus, &
 ille vicissim ita in Deum ingratus.

PUNCTUM II.

Quantum dilexit? Primo ex dono intelli- Quanta
 ge: ut Filium suum unigenitum daret. A dilectio.
 mor Dei erga creaturas non verbis constat, sed
 factis: & quo plus quemquam diligit, majora
 ei præstat. Quando igitur summum, quod ha-
 bet, mundo donat, infinite illum amat. Exag-
 geratur iste amor, si consideretur, in qualem
 tam eximium donum conferatur, in mundum
 ingratisimum, qui pro dono reddit Deo omne Mundus
 genus flagitij & offensæ. O, reddam ego me- ingratus
 liorem vicem Deo meo, quicquid sum & va- 10. 3. 18.
 leo: idque non verbo aut lingua, sed opere &
 veritate!

PUNCTUM III.

Quare ita dilexit? ut incarnaretur Filius Dei, Causæ
 nempe, ut omnis, qui credit in eum, non dilectio-
 pereat: sed habeat vitam æternam. 1. Ut libe- nis.
 remur ab interitu, hoc est à peccato, quod est 10. 3. 16.
 mors 1.

mors animæ, & à servitute diaboli, à gehenna
 2. æterna. 2. Ut vitam gratiæ & gloriæ adipisca-
 3. mur. 3. Nemo à participatione tanti fru-
 10^a. 3. 16. ctûs excluditur, ait enim: *Omnis, qui credit,*
 Tres fi- utique fide viva, *quæ per dilectionem operatur.*
 nes In- Hinc collige triplicem quasi finem mysterij In-
 carna- carnationis. 1. Ut patefaceret nobis Deus the-
 tionis, sauros suæ bonitatis, potentiæ, aliarumque per-
 1. fectionum, ut in prima meditatione hujus par-
 2. tis est ostensum. 2. Ut liberaremur ipsi à tan-
 3. tis malis. 3. Ut cum Deo æternùm regnare-
 mus. Hoc quasi triplici funiculo devincit nos
 sibi Deus, ut ipsum toto corde redamemus:
 tum quia ob infinitas suas perfectiones dignissi-
 mus est: tum, quia est salus, redemptio, beati-
 tudo, & corona nostra.

MEDITATIO III.

De electione Matris, ac ejus Conceptione.

PUNCTUM PRIMUM.

cur Deus
 ex Ma-
 tre?
 1. **V**oluit habere Matrem, cùm potuisset cor-
 pus jam perfectum sibi assumere, ut dedit
 Adæ. Causæ potuerunt esse istæ 1. Ut utrum-
 que sexum insigni honore afficeret; virum ex
 sumptione naturæ; fœminam, ex ea carnem
 accipiens: videlicet propter omnes venit, & ita
 2. voluit etiam hanc fœminam huic mysterio coo-
 perari. 2. Ut, quia nobis (ut ait D. Bernardus)
 unus vir, & mulier una, vehementer nocuere,
 per